

Keld Albrechtsen (EL):

Nu har jeg jo bedt statsministeren om at komme i samråd i Folketingets Europaudvalg, for at vi kan få lejlighed til at gå i detaljerne med denne sag; men jeg vil godt allerede nu spørge statsministeren, om han er enig i, at det er et problem, at vi her har at gøre med en sag, som skal afgøres ved en folkeafstemning, dvs. at der ikke er tale om et almindeligt lovforslag. Den loyalitetsforpligtelse, som påhviler embedsmænd i forbindelse med arbejdet med et konkret lovforslag, kan altså ikke siges at være gældende i denne sag, og derfor er der meget, der tyder på, at regeringen er gået over grænsen for, hvad man kan pålægge embedsmænd.

Jeg vil spørge ministeren, om han er opmærksom på, at repræsentanter fra både Danmarks Jurist- & Økonomforbund og Danmarks Magisterforening netop har udtrykt stor betænkelighed ved det, der foregår, og om det kan give statsministeren anledning til at trække den skrivelse tilbage, som blev udarbejdet af departementschef Jørgen Rosted i anledning af sagen.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Det er den samme gamle melodi, vi nu skal høre igen og igen og igen. Fra de to partier, der nu lige har haft et indlæg, skal vi høre en evindeligt mistænkeliggørelse. Jeg kan høre, man bruger 90 pct. af sin tid til at diskutere procedure og 10 pct. til at diskutere indhold, og man må have mig meget undskyldt: Jeg ville foretrække, det var omvendt.

Og at prøve at mistænkeliggøre regeringens handlinger over for embedsværket skal man ikke slippe af sted med. Jeg kunne selvfølgelig ikke drømme om at stille mig op her i salen og redegøre for, hvad en eller anden departementschef har måttet skrive til sine medarbejdere, for det er ikke mit job; man må henvende sig til den relevante minister. Og dertil kommer noget helt principielt, som jeg må sige igen og igen: Det er indholdet, vi skal diskutere op til den kommende folkeafstemning, og der er intet at udsætte på, at regeringen i hvert enkelt ministerium har oprettet en hjemmeside på Internettet, hvor enhver dansker kan trykke sig ind, få svar på de spørgsmål, man måtte have, og få de oplysninger, man måtte ønske. Det er en ekstra service til befolkningen, som jeg lægger meget stor vægt på.

Der er heller ikke noget forkert i, at regeringen har et klart standpunkt op til den kommende folkeafstemning. Der skal lovforslag til, og

det lovforslag foreligger nu, og det er ikke udtryk for partipolitisk misbrug. Det er regeringens opgave at mene noget, at have en klar holdning til den kommende folkeafstemning. Det havde vi den 18. maj 1993, og det vil vi have den 28. maj 1998. Sådan er det, og uanset alle anstrengelserne kan det altså ikke fremstilles som noget, der er forkert eller partipolitisk. Det er regeringens klare holdning, sådan er det, og det kan der ikke laves om på.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Helt ærligt: Fjern nu alt det omsvøb og lad os komme til sagen og ikke snakke om alt det med form og procedure. Lad os dog snakke om indholdet af denne sag. Det er det, vi beder statsministeren om, men det er det, statsministeren overhovedet ikke vil forholde sig til.

Er det i princippet regeringens opgave at engagere 4.700 fuldtidsansatte akademikere til kamp for et ja ved folkeafstemningen? Eller er det regeringens opgave at opfordre sine embedsmænd til – på et sagligt grundlag selvfølgelig – at udstyre ministrene med nogle redskaber, men ikke være engagerede til fordel for et ja eller et nej ved en folkeafstemning? Mener statsministeren, det er rimeligt, at embedsapparatet skal være et redskab for regeringen til fordel for et ja ved folkeafstemningen? Mener statsministeren, at det er en rigtig, en korrekt anvendelse af embedsapparatet?

Det er noget helt andet end det, man hidtil har defineret embedsapparatets opgave som værende, og derfor synes jeg, det vil være interessant at få et svar. Hvis statsministeren så åbenbart tager afstand fra en departementschef under debatten i dag, må man tage svaret som udtryk for – andet kan man vel ikke – at han er kommet til at skrive et brev, som han nok ikke skulle have skrevet, men det kan statsministeren jo bare sige i et klart sprog. Statsministeren bryster sig jo af at sige tingene klart og tydeligt, og så kan statsministeren vel forholde sig til, om det var klogt af departementschefen i Erhvervsministeriet at skrive et brev, hvor han klart og utvetydigt opfordrer sine medarbejdere til at arbejde for et ja ved folkeafstemningen.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge statsministeren, om ikke det rent faktisk er meget betænkeligt, når regeringen pålægger sine embedsmænd at bekæmpe såkaldt negative historier om EU. Nu vil jeg godt sige, at det er jo en kolossal opgave rent